

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

16 iunie 2016 *

„Trimitere preliminară — Uniunea vamală — Tarifal vamal comun — Valoare în vamă — Stabilirea valorii în vamă — Valoare de tranzacție — Preț plătit efectiv — Îndoieli întemeiate pe veridicitatea prețului declarat — Preț declarat care este inferior prețului plătit în cadrul altor tranzacții privind mărfuri similare”

În cauza C-291/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Tribunalul administrativ și pentru litigii de muncă din Zalaegerszeg, Ungaria), prin decizia din 21 mai 2015, primită de Curte la 15 iunie 2015, în procedura

EURO 2004. Hungary Kft.

împotriva

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnii S. Rodin și E. Regan (raportor), judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul ungar, de M. Z. Fehér și de G. Koós, în calitate de agenți;
- pentru guvernul spaniol, de A. Gavela Llopis, în calitate de agent;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de G. Albenzio, avvocato dello Stato;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;

* Limba de procedură: maghiara.

- pentru guvernul portughez, de L. Inez Fernandes, de N. Vitorino și de M. Rebelo, în calitate de agenți;
 - pentru Comisia Europeană, de L. Havas și de L. Grønfeltd, în calitate de agenți,
- având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 181a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, rectificare în JO 1994, L 268, p. 32, și în JO 1996, L 180, p. 34, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3254/94 al Comisiei din 19 decembrie 1994 (JO 1994, L 346, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 6, p. 233) (denumit în continuare „regulamentul de aplicare”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între EURO 2004. Hungary Kft., pe de o parte, și Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Direcția regională Vamală și Fiscală din regiunea transdanubiană de vest din cadrul Administrației Naționale Fiscale și Vamale, Ungaria, denumită în continuare „autoritatea regională vamală”), pe de altă parte, în legătură cu o acțiune având ca obiect anularea deciziei de rectificare a valorii în vamă a mărfurilor pe care le-a importat și prin care i s-a stabilit o rectificare a impunerii pentru taxele vamale și pentru taxa pe valoarea adăugată (TVA).

Cadrul juridic

Codul vamal

- 3 Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996 (JO 1997, L 17, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 9, p. 250) (denumit în continuare „Codul vamal”), prevede la articolul 29 alineatul (1):

„Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu articolele 32 și 33, cu condiția ca:

- (a) să nu existe restricții privind cedarea sau utilizarea mărfurilor de către cumpărător, altele decât restricțiile care:
 - sunt impuse sau solicitate prin lege sau de către autoritățile publice ale Comunității;
 - limitează zona geografică în care mărfurile pot fi revândutesau
 - nu afectează substanțial valoarea mărfurilor;

- (b) vânzarea sau prețul să nu fie supuse unor condiții sau considerente pentru care să nu poată fi stabilită o valoare cu privire la mărfurile care se evaluează;
- (c) nicio parte a profitului din nicio revânzare ulterioară, cedare sau utilizare a mărfurilor de către cumpărător să nu revină direct sau indirect vânzătorului, decât dacă se poate efectua o ajustare adecvată în conformitate cu articolul 32

și

- (d) cumpărătorul și vânzătorul să nu fie legați sau, atunci când sunt legați, valoarea tranzacției să fie acceptabilă în scopuri vamale în conformitate cu alineatul (2).”

4 Articolul 30 alineatele (1) și (2) din acest cod prevede:

„(1) Atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 29, ea se determină prin parcurgerea succesivă a literelor (a), (b), (c) și (d) de la alineatul (2) [...]

(2) Valoarea în vamă așa cum este stabilită prin aplicarea prezentului articol este:

[...]

- (b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

[...]”

5 Articolul 78 din Codul vamal are următorul cuprins:

„(1) Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(2) Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflate în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica de asemenea mărfurile când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

Regulamentul de aplicare

6 Articolul 151 din regulamentul de aplicare prevede:

„(1) La aplicarea articolului 30 alineatul (2) litera (b) din [C]od[ul vamal] (valoarea de tranzacție a mărfurilor similare), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacție a unor mărfuri similare în cadrul unei vânzări în aceleași condiții comerciale și în cantitate sensibil egală ca în cazul mărfurilor supuse evaluării. Când nu se găsește o astfel de vânzare, se folosește valoarea tranzacției cu mărfuri similare vândute în alte condiții comerciale și/sau în cantități diferite, ajustată

pentru a reflecta diferențele ce pot rezulta din condițiile comerciale și/sau cantități, cu condiția ca această ajustare să se poată face pe baza probelor demonstrabile care stabilesc în mod clar temeinicia și exactitatea ajustării, indiferent dacă aceasta conduce la o creștere sau o scădere a valorii.

[...]

(5) În sensul prezentului articol, «valoarea de tranzacție a mărfurilor similare importate» reprezintă o valoare în vamă stabilită în prealabil în conformitate cu articolul 29 din [C]od[ul vamal], ajustată în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol.”

7 Potrivit articolului 178 alineatul (4) din regulamentul menționat:

„Depunerea într-un birou vamal a unei declarații cerute în conformitate cu alineatul (1), fără a aduce atingere posibilei aplicări a dispozițiilor penale, este echivalentă cu angajarea responsabilității persoanei menționate la alineatul (2) în legătură cu:

- exactitatea și integralitatea elementelor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor prezentate în susținerea acestor elemente

și

- furnizarea oricăror informații sau documente suplimentare necesare pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor.”

8 Articolul 181a din regulamentul de aplicare prevede:

„(1) Nu este necesar ca autoritățile vamale să determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care, în conformitate cu procedura descrisă la alineatul (2), au îndoieli întemeiate că valoarea declarată nu reprezintă suma totală, plătită sau plătitibilă, menționată la articolul 29 din [C]od[ul vamal].

(2) Atunci când autoritățile vamale au suspiciuni, precum cele descrise la alineatul (1), ele pot solicita informații suplimentare în conformitate cu articolul 178 alineatul (4). În cazul în care aceste îndoieli persistă, înainte de a lua o decizie finală, autoritățile vamale trebuie să informeze persoana în cauză, în scris, dacă se solicită acest lucru, cu privire la motivele pe care se întemeiază aceste îndoieli și să îi acorde acesteia un termen rezonabil de răspuns. Decizia finală și motivațiile acesteia sunt comunicate în scris persoanei interesate.”

9 Regulamentul de aplicare cuprinde o anexă 23, intitulată „Note interpretative asupra valorii în vamă”. Punctul 1 din notele menționate în această anexă, referitoare la articolul 30 alineatul (2) literele (a) și (b) din Codul vamal, prevede:

„În aplicarea acestor dispoziții, administrația vamală se va referi, de fiecare dată când este posibil, la o vânzare de mărfuri, după caz, identice sau similare, realizată la același nivel comercial și într-o cantitate foarte apropiată de vânzarea mărfurilor de evaluat. În lipsa unei astfel de vânzări, este posibil să se refere la o vânzare de mărfuri identice realizată în una dintre cele trei situații următoare:

[...]”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 10 La 4 martie 2014, EURO 2004. Hungary, o societate comercială cu sediul în Ungaria, a inițiat, prin intermediul reprezentantului său vamal, în fața Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatóság (Direcția Vamală și Fiscală a Districtului Zala, din cadrul Administrației Naționale Fiscale și Vamale, denumită în continuare „autoritatea vamală districtuală”), formalitățile de punere în liberă circulație a unor mărfuri originare din China de diferite tipuri, cu o greutate brută de 13 000 kg, prin depunerea unei declarații vamale în format electronic. După ce mărfurile au fost puse în liberă circulație în urma unei inspecții fizice parțiale, această autoritate a dispus un control ulterior al acestei declarații în temeiul articolului 78 din Codul vamal.
- 11 Prin decizia din 12 iunie 2014, autoritatea sus-menționată a finalizat procedura de control ulterior al declarației respective și, respingând valoarea în vamă de 2 589 926 de forinți maghiari (HUF) (aproximativ 8 288 de euro) menționată în declarația vamală, a stabilit valoarea definitivă în vamă a mărfurilor importate la 3 023 938 HUF (aproximativ 9 676 de euro). În urma acestor modificări, autoritatea vamală districtuală a dispus ca EURO 2004. Hungary să plătească suma de 12 970 HUF (aproximativ 41 de euro) cu titlu de taxe vamale și suma de 47 784 HUF (aproximativ 153 de euro cu titlu de TVA).
- 12 Din motivarea deciziei din 12 iunie 2014 reiese că valoarea în vamă a mărfurilor, menționată în declarație, a fost calculată pe baza valorii de tranzacție, în temeiul articolului 29 din Codul vamal, că mărfurile nu erau vizate de restricțiile și de condițiile prevăzute la articolul 29 alineatul (1) literele (a)-(c) din Codul vamal și că între părțile la tranzacție nu exista nici legătura prevăzută la articolul 29 alineatul (1) litera (d) din codul menționat.
- 13 Reiese din dosarul prezentat Curții că autoritatea vamală districtuală a comparat factura comercială care i-a fost prezentată cu înregistrările contabile și cu documentele justificative de plată ale importatorului, precum și cu certificatul bancar prezentat și a constatat că suma menționată în aceste documente corespundea cu conținutul declarației vamale. Cu toate acestea, apreciind că valoarea în vamă pe kilogram de greutate netă a mărfurilor importate corespundea unui preț facturat excepțional de scăzut în raport cu valorile statistice medii disponibile pentru mărfuri comparabile, această autoritate și-a exprimat îndoielile cu privire la valorile în vamă ale mărfurilor descrise ca fiind „mănuși din bumbac pentru cuptor”, cu o greutate netă de 150 kg, și „cârpe din microfibră”, cu o greutate netă de 24 kg.
- 14 Autoritatea menționată a solicitat EURO 2004. Hungary să facă dovada exactității valorii în vamă a mărfurilor respective, însă din dosarul aflat la dispoziția Curții reiese că aceasta nu a prezentat probe noi și s-a limitat să declare că a plătit cocontractantului său din China valoarea menționată în factură.
- 15 Autoritatea vamală districtuală, având în continuare îndoieli cu privire la exactitatea valorii respective, a analizat, pe baza unor date statistice, prețul unitar la care fuseseră vândute importatorilor maghiari categoriile de mărfuri în discuție și a calculat valoarea în vamă a acestora pe baza „valorii de tranzacție a mărfurilor similare”, care este prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal.
- 16 Autoritatea vamală regională, sesizată cu o cale administrativă de atac formulată de EURO 2004. Hungary, a confirmat decizia autorității vamale districtuale din 12 iunie 2014, considerând că aceasta fusese adoptată în mod corect în cadrul procedurii prevăzute la articolul 181a din regulamentul de aplicare, că îndoielile pe care autoritatea vamală districtuală le avea în ceea ce privește admisibilitatea valorii declarate a mărfurilor respective erau rezonabile și că stabilirea valorii în vamă a acestora se bazase pe date statistice actualizate.

- 17 EURO 2004. Hungary a introdus la instanța de trimitere o acțiune în control jurisdicțional al deciziei autorității vamale regionale. Potrivit acestei societăți, autoritatea vamală regională nu a acceptat valoarea în vamă declarată a mărfurilor în cauză pentru motivul unic că această societate a reușit să achiziționeze bunuri la un preț mai mic datorită exclusiv relațiilor sale comerciale bune, care nu ar putea justifica punerea sub semnul întrebării a acestei valori.
- 18 Autoritatea vamală regională a susținut argumentația pe care se întemeiază decizia sa, arătând că EURO 2004. Hungary nu a oferit explicații cu privire la motivul pentru care prețul mărfurilor în discuție era anormal de mic în raport cu valorile statistice comparabile.
- 19 Instanța de trimitere consideră că o interpretare a articolului 181a din regulamentul de aplicare este necesară pentru a se stabili dacă, în vederea stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate, o autoritate vamală are posibilitatea, în temeiul acestei dispoziții, să nu aplice metoda bazată pe valoarea de tranzacție a acesteia.
- 20 În această privință, instanța de trimitere apreciază că, pentru a stabili valoarea în vamă a mărfurilor importate, luarea în considerare a valorii de tranzacție a acestora este prima modalitate, aplicabilă în calitate de regulă generală. Or, dacă autenticitatea documentelor prezentate cu titlu de probă a valorii de tranzacție a mărfurilor importate și obiectul real al operațiunii nu sunt susceptibile în alt mod să fie puse la îndoială și dacă nu există niciun alt motiv specific pentru a nu lua în considerare valoarea de tranzacție a acestor mărfuri, autoritățile vamale ar fi obligate să accepte, drept valoare în vamă a mărfurilor respective, valoarea de tranzacție atestată a acestora, dat fiind că această practică ar permite excluderea utilizării unor valori în vamă arbitrare, dând astfel sistemului vamal posibilitatea să funcționeze în mod neutru. Instanța de trimitere consideră că această interpretare rezultă din cuprinsul punctelor 52-60 din Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), sub rezerva, însă, că această hotărâre a fost pronunțată în împrejurări de fapt substanțial diferite față de cele din cauza principală și că nu analizează posibilul caracter întemeiat al îndoielilor menționate la articolul 181a din regulamentul de aplicare.
- 21 În aceste condiții, Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de Muncă din Zalaegerszeg, Ungaria) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 181a din regulamentul de aplicare trebuie interpretat în sensul că se opune unei practici naționale care determină valoarea în vamă bazându-se pe «valoarea de tranzacție a unor mărfuri similare» atunci când se consideră că valoarea declarată a tranzacției este anormal de scăzută în comparație cu media statistică a prețurilor de cumpărare practicate la importul unor mărfuri similare și, prin urmare, inexactă, iar aceasta în pofida faptului că autoritatea vamală nu a combătut și nici nu a pus într-un alt mod sub semnul întrebării autenticitatea facturii sau a certificatului de transfer prezentate în vederea dovedirii prețului plătit efectiv pentru mărfurile importate, importatorul ne prezentând alte probe pentru a demonstra valoarea de tranzacție?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 22 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 181a din regulamentul de aplicare trebuie interpretat în sensul că se opune unei practici a autorităților vamale precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate pe baza valorii de tranzacție a unor mărfuri similare, metodă care figurează la articolul 30 din Codul vamal, atunci când valoarea de tranzacție declarată este considerată anormal de scăzută în raport cu prețurile de cumpărare statistice medii practicate la importul de mărfuri similare, în pofida faptului că autoritățile vamale nici nu au combătut, nici nu au pus într-un alt mod la îndoială autenticitatea facturii și a certificatului de transfer care au fost prezentate în vederea dovedirii prețului

plătit efectiv pentru mărfurile importate, importatorul neprezentând însă, în răspunsul la o solicitare în acest sens din partea autorității vamale, alte elemente de probă sau informații pentru a demonstra exactitatea valorii de tranzacție declarate a acesteia.

- 23 De la bun început, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, reglementarea Uniunii Europene referitoare la evaluarea în vamă urmărește stabilirea unui sistem echitabil, uniform și neutru, care exclude utilizarea unor valori în vamă arbitrare sau fictive (Hotărârea din 15 iulie 2010, *Gaston Schul*, C-354/09, EU:C:2010:439, punctul 27 și jurisprudența citată).
- 24 În special, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 38 din Hotărârea din 12 decembrie 2013, *Christodoulou și alții* (C-116/12, EU:C:2013:825), în temeiul articolului 29 din Codul vamal, valoarea în vamă a mărfurilor importate este reprezentată de valoarea lor de tranzacție, și anume de prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Uniunii, sub rezerva însă a ajustărilor care trebuie să fie efectuate în conformitate cu articolele 32 și 33 din acest cod.
- 25 În această privință, Curtea a precizat că, deși prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit pentru mărfuri reprezintă, ca regulă generală, baza de calcul al valorii în vamă, acest preț este o informație care trebuie să facă eventual obiectul unor ajustări atunci când această operațiune este necesară pentru a se evita stabilirea unei valori în vamă arbitrare sau fictive (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2013, *Christodoulou și alții*, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 39, precum și jurisprudența citată).
- 26 Astfel, valoarea de tranzacție trebuie să reflecteze valoarea economică reală a unei mărfi importate și să țină seama de ansamblul elementelor acestei mărfi care prezintă valoare economică (Hotărârea din 12 decembrie 2013, *Christodoulou și alții*, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 40, precum și jurisprudența citată).
- 27 Totuși, atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită, în temeiul articolului 29 din Codul vamal, cu ajutorul valorii de tranzacție a mărfurilor importate, evaluarea în vamă se efectuează în conformitate cu dispozițiile articolului 30 din acest cod, prin aplicarea, în mod succesiv, a metodelor prevăzute la literele (a)-(d) ale alineatului (2) al acestui din urmă articol (Hotărârea din 12 decembrie 2013, *Christodoulou și alții*, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 41).
- 28 În ipoteza în care nu este posibil să se stabilească valoarea în vamă a mărfurilor importate nici pe baza articolului 30 din Codul vamal, evaluarea în vamă se efectuează în conformitate cu dispozițiile articolului 31 din acest cod (Hotărârea din 12 decembrie 2013, *Christodoulou și alții*, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 42).
- 29 În consecință, rezultă atât din modul de redactare a articolelor 29-31 din codul menționat, cât și din ordinea în care trebuie să fie aplicate criteriile de stabilire a valorii în vamă în conformitate cu aceste articole că respectivele dispoziții prezintă o legătură de subsidiaritate între ele. Astfel, numai atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită prin aplicarea unei anumite dispoziții trebuie să se recurgă la dispoziția care urmează imediat după aceasta în ordinea stabilită (Hotărârea din 12 decembrie 2013, *Christodoulou și alții*, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 43).
- 30 Întrucât, conform articolului 29 din Codul vamal, valorii de tranzacție i se acordă prioritate în cadrul evaluării în vamă, această metodă de stabilire a valorii în vamă este considerată a fi cea mai adaptată și cea mai frecvent utilizată (Hotărârea din 12 decembrie 2013, *Christodoulou și alții*, C-116/12, EU:C:2013:825, punctul 44).
- 31 În ceea ce privește, pe de o parte, chestiunea de a ști care sunt prerogativele de care dispun autoritățile vamale atunci când o declarație care le-a fost prezentată determină îndoieli, articolul 181a din regulamentul de aplicare prevede că, în cazul în care autoritățile vamale sunt îndreptățite să aibă îndoieli că valoarea declarată a mărfurilor importate reprezintă suma totală, plătită sau care urmează a

- fi plătită, nu este necesar ca acestea să stabilească valoarea în vamă pe baza metodei valorii de tranzacție. Prin urmare, ele pot respinge prețul declarat dacă aceste îndoieli persistă după ce, eventual, au solicitat furnizarea oricărei informații sau a oricărui document suplimentar și după ce persoanei interesate i s-a oferit o ocazie rezonabilă de a-și prezenta punctul de vedere cu privire la motivele pe care se întemeiază îndoielile respective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punctul 52).
- 32 Pe de altă parte, Curtea a arătat deja că, în ceea ce privește valoarea care trebuie să înlocuiască valoarea de tranzacție, articolul 181a din regulamentul de aplicare se limitează să prevadă că „nu este necesar ca autoritățile vamale să determine valoarea în vamă [...] pe baza metodei valorii de tranzacție”, dar nu precizează ce altă valoare trebuie, în acest caz, să înlocuiască valoarea de tranzacție (Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punctul 55).
- 33 În acest scop, conform articolelor 30 și 31 din Codul vamal, dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi stabilită prin aplicarea articolului 29 din acest cod, aceasta trebuie stabilită prin aplicarea, în primul rând, a articolului 30 și, în al doilea rând, a articolului 31, menționate mai sus (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punctul 56).
- 34 În plus, în ceea ce privește în special aplicarea aceluiași articol 30, din cuprinsul punctului 1 din notele referitoare la articolul 30 alineatul (2) literele (a) și (b) din Codul vamal, cuprinse în anexa 23 din regulamentul de aplicare, reiese că autoritățile vamale se vor referi, de fiecare dată când este posibil, la o vânzare de mărfuri, după caz, identice sau similare, realizată la același nivel comercial și într-o cantitate foarte apropiată de vânzarea mărfurilor de evaluat.
- 35 Din această dispoziție rezultă că, pentru a stabili valoarea în vamă, autoritățile vamale pot să nu ia în considerare prețul declarat al mărfurilor importate și pot recurge la metode secundare de stabilire a valorii în vamă a mărfurilor importate, astfel cum sunt prevăzute la articolele 30 și 31 din Codul vamal, și, în special, prețul de vânzare a unor mărfuri similare, dacă îndoielile lor privind valoarea de tranzacție a acestora persistă după ce au solicitat furnizarea oricărei informații sau a oricărui document suplimentar și după ce persoanei interesate i s-a oferit o ocazie rezonabilă de a-și prezenta punctul de vedere cu privire la motivele pe care se întemeiază îndoielile respective.
- 36 Cu toate acestea, instanța de trimitere, care este singura care cunoaște în mod direct litigiul cu care este sesizată, trebuie să stabilească dacă îndoielile exprimate de autoritatea vamală în discuție în litigiul principal erau întemeiate pentru a recurge la metodele secundare menționate și dacă această autoritate a oferit persoanei interesate o ocazie rezonabilă de a-și prezenta punctul de vedere cu privire la motivele pe care se întemeiază îndoielile respective.
- 37 Pentru a da un răspuns util instanței de trimitere, trebuie adăugate următoarele observații referitoare la elementele de care dispune Curtea referitoare la litigiul principal.
- 38 În această privință, în primul rând, în ceea ce privește în special caracterul întemeiat al îndoielilor respective, trebuie să se rețină că din dosarul prezentat Curții reiese că, în cauza principală, autoritatea vamală în discuție a considerat că valoarea de tranzacție declarată a mărfurilor importate era excepțional de scăzută în raport cu valoarea statistică medie la importul de mărfuri comparabile. În speță, astfel cum subliniază Comisia Europeană, reiese că, în ceea ce privește anumite produse în discuție în litigiul principal, prețul declarat era mai mic cu mai mult de 50 % față de prețul mediu statistic.
- 39 În asemenea împrejurări, trebuie să se considere că o diferență de preț precum cea constatată este suficientă pentru a justifica îndoielile exprimate de autoritatea vamală și respingerea de către aceasta a valorii în vamă declarate a mărfurilor respective.

- 40 În plus, este cert că, în cauza principală, îndoielile care au pus autoritatea respectivă în situația să aplice articolul 181a din regulamentul de aplicare au privit nu autenticitatea facturii comerciale, ci exactitatea valorii în vamă a mărfurilor importate.
- 41 Or, trebuie amintit că, în scopul aplicării articolului 181a din regulamentul de aplicare, autenticitatea documentelor care atestă valoarea de tranzacție a mărfurilor importate nu este elementul decisiv, ci constituie unul dintre factorii pe care autoritățile vamale trebuie să îi ia în considerare. Astfel, aceste autorități pot avea îndoieli, în pofida autenticității acestor documente, în ceea ce privește exactitatea valorii în vamă a mărfurilor importate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punctul 64).
- 42 În al doilea rând, în ceea ce privește chestiunea dacă autoritatea vamală din litigiul principal a oferit persoanei interesate o ocazie rezonabilă să își exprime punctul de vedere cu privire la motivele pe care se întemeiau aceste îndoieli, din elementele cuprinse în dosarul prezentat Curții reiese că autoritatea vamală districtuală a solicitat EURO 2004. Hungary să dovedească exactitatea valorii în vamă a mărfurilor importate. În aceste împrejurări, trebuie să se considere că această autoritate a oferit societății respective ocazia rezonabilă să își exprime punctul de vedere în privința acelor îndoieli.
- 43 Cu toate acestea, din dosarul prezentat Curții reiese că, în răspunsul dat autorităților vamale, această societate nu a prezentat înscrisuri noi și a declarat că plătitese cocontractantului său valoarea menționată în factură.
- 44 Din toate considerațiile de mai sus rezultă că la întrebarea adresată este necesar să se răspundă că articolul 181a din regulamentul de aplicare trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei practici a autorităților vamale precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate pe baza valorii de tranzacție a unor mărfuri similare, metodă care figurează la articolul 30 din Codul vamal, atunci când valoarea de tranzacție declarată este considerată anormal de scăzută în raport cu prețurile de cumpărare statistice medii practicate la importul de mărfuri similare, în pofida faptului că autoritățile vamale nici nu au combătut, nici nu au pus într-un alt mod la îndoială autenticitatea facturii și a certificatului de transfer care au fost prezentate în vederea dovedirii prețului plătit efectiv pentru mărfurile importate, importatorul neprezentând însă, în răspunsul la o solicitare în acest sens din partea autorității vamale, alte elemente de probă sau informații pentru a demonstra exactitatea valorii de tranzacție declarate a acestora.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 45 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară:

Articolul 181a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3254/94 al Comisiei din 19 decembrie 1994, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei practici a autorităților vamale precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate pe baza valorii de tranzacție a unor mărfuri similare, metodă care figurează la articolul 30 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, atunci când valoarea de tranzacție declarată este considerată anormal de scăzută în raport

cu prețurile de cumpărare statistice medii practicate la importul de mărfuri similare, în pofida faptului că autoritățile vamale nici nu au combătut, nici nu au pus într-un alt mod la îndoială autenticitatea facturii și a certificatului de transfer care au fost prezentate în vederea dovedirii prețului plătit efectiv pentru mărfurile importate, importatorul neprezentând însă, în răspunsul la o solicitare în acest sens din partea autorității vamale, alte elemente de probă sau informații pentru a demonstra exactitatea valorii de tranzacție declarate a acestora.

Semnături